

Vis mobilversjon

Reinsdyr

- **Latinsk navn:** Rangifer tarandus
- **Familie:** Hjortefamilien
- **Rase:** Tamrein

Visste du at...

...hannen kalles bukk og hunnen kalles for simle?

Fakta:

Mankehøyde: 82 - 120 cm
Vekt: 70 - 150 kg (buk) og 40 - 100 kg.(simle)
Kjønnsmoden: 28 mnd. gammel (simle)
Paringstid: august - november
Drektighet: 228 dager
Kalving: mai-juni
Vekt, nyfødt kalv: 3-12 kg.
Spiser: Planteeter / drøvtygger

Reinsdyrene på Langedrag

Reinen lever i de nordligste områdene på jorda, som regel over tregrensa, og er tilpasset de ekstreme vær og temperaturforholdene som kan være her. Den skiller seg fra de andre hjortedyrene ved at både hunner og hanner utvikler gevir. Tamrein og villrein er i utgangspunktet samme dyr. Tamrein har vært med på å styrke villreinstammen ved flere anledninger. Tamreinen, selv om den kalles tam, kan allikevel på ingen måte kalles fullt domestisert.

Det fins over 200 000 tamrein i Norge, og rundt 30 000 villrein fordelt på avgrensede forvaltningsområder i Sørnorge. Reinen er et flokkdyr som gjerne lever veldig mange sammen i én flokk! Men deler av året kan man se at de deler seg opp i egne flokker for bukker, og egne med bare simler.

Reinsdyret kan forme geviret sitt bredere eller mer oppadstående ved å dytte på det med bakbeina under utveksten. Mange spør seg hvorfor naturen vil bruke så mye tid og krefter på å la noe så stort vokse ut hvert år, bare for å falle av igjen. Kunne ikke alle reinsdyra bare hatt gevir hele tiden? Svaret er at naturen har en mening med alt. For idet parringstiden er over, og bukkene er ferdig med sine rivaliserende kamper, trenger ikke de geviret sitt lenger, og mister det utpå senhøsten. Simler og kalver beholder geviret til våren, for disse trenger næringen mer enn bukkene gjennom vinteren, og kan bruke det til å jage bort hannene fra maten, siden disse ikke lenger har sitt gevir. Kalvene skal vokse, mens simlene skal ha en kalv som vokser inni magen. Faktisk er naturen

så finstilt at simler som ikke har kalv i magen også mister geviret på senhøsten.

Fargen på reinsdyra varierer fra mørk brun til nærmest hvit. Fargen varierer dessuten mellom underartene, kjønnene, områdene de lever i og årstidene. Villrein er mer ensartet enn tamrein i fargespekteret. Pelsen har hule hår og er ekstra varm. Klovene er store og konkave i formen, noe som gir dyra god bæreevne i dyp snø og våtmarksområder/myrgrunn. De store klovene fungerer dessuten som utmerkede svømmeføtter og gjør reinen til en ypperlig svømmer. Klovene er også redskapet reinen bruker for å nå ned til føden vinterstid, som da kan være dekket av snø og is. De spiser løv, lav, mose og sopp. Det er en myte at reinen ikke kan klare seg uten lav, det er svalbardreinen et eksempel på. Det vokser nemlig ikke lav der. Men det er lav som er favoritten når de kan velge, og de er spesialisert til å klare seg på lav og mose vinterstid.

Når reinen går kan man høre en kneppe-lyd. Mange har trodd at lyden kommer fra de brede klovene, men det er ikke tilfellet. Derimot er det et senefeste i bakbena som skaper lyden, når festet sklir over et ben. Man kan tenke seg at dette fenomenet har utviklet seg slik for at reinen lettere skal kunne følge flokken når denne forflytter seg i mørket eller i snøstorm og dårlig sikt.

Reinen blir nyttet til mat, trekkdyr, og er en kilde til klær og andre skinnprodukter. Kun personer av samisk ætt kan drive reindriften innenfor reinbeiteområdene i Norge..
